

Arrest

nr. 155 333 van 26 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 8 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. KÖSE, die loco advocaat S. POESEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 14 oktober 1994 te Chula (Bajuni eilanden). U bent van El Ausi < Bajuni afkomst. Toen u drie was, verliet u met uw ouders Chula omdat ze daar problemen hadden. Jullie gingen naar het "IFO" vluchtelingenkamp in Dadaab (Kenia). U ging daar naar de koranschool. U bent gehuwd met Rashid Salou Said. Samen hebben jullie een dochter Luna Rashid Salou die geboren werd op 30 augustus 2012.

Het vluchtelingenkamp waar jullie verbleven in Dadaab werd aangevallen. Uw vader werd gedood en u zelf werd geslagen. Na een hele tijd werd het nogmaals aangevallen. Uw man werd hierbij meegenomen. U gaf dit aan bij de politie. Na een tweetal weken, in maart 2014, besloot u samen met uw jongere broer en uw dochter het kamp te verlaten. U kreeg hierbij de hulp van Omar en Suleiman. Op een bepaald moment werden jullie aangevallen door gewapende mannen. Hierdoor raakten Omar

en u gescheiden van Suleiman en uw broer en dochter. Jullie werden gevangen genomen door de gangsters. Uiteindelijk lieten ze jullie toch gaan. Jullie gingen naar Garissa en van daaruit naar een andere plek waar jullie een tweetal weken verbleven. Vervolgens reisde u per vliegtuig verder naar België. Op 1 augustus 2014 vroeg u te Brussel bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DvZ) asiel aan.

U legt geen documenten voor in het kader van uw asielaanvraag.

U verklaarde niet terug te kunnen of te willen naar Somalië omdat u daar niemand meer hebt.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat na uitgebreid onderzoek is gebleken dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dienen een aantal zeer ernstige vraagtekens geplaatst te worden bij de verklaringen die u aflegde met betrekking tot uw nationaliteit en uw herkomst en clanbehoren. U stelde van Bajuni > Al Ausi afkomst te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Naast de Al Ausi noemde u slechts één andere Bajuni clan, de Al Hasraj (zie gehoorverslag CGVS, p.4). In de beschikbare informatie over de verschillende Bajuni clans is nergens enige informatie terug te vinden met betrekking tot het bestaan van deze clan (zie informatie in het administratieve dossier). Verder kon u geen enkele andere Bajuni clan opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U noemde aanvankelijk Darood en Hawiye toen u naar andere Bajuni clans gevraagd werd (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Wanneer u even later gevraagd werd wat de Darood en de Hawiye zijn die u noemde, stelde u dat dit clans zijn zoals de Bajuni (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U kon naast deze twee geen enkele andere clan uit Somalië opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U kende evenmin enige subclan van de Darood of de Hawiye (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Gezien het belang van clan-behoren in de Somalische maatschappij en de Somalische gemeenschap mag redelijkerwijs wel van u verwacht worden dat u hiervan beter op de hoogte zou zijn (zie informatie in het administratieve dossier).

Uw algemene kennis van Somalië was tevens uiterst ontoereikend. U kon geen bekende mensen of mensen die er een belangrijke rol speelden uit Somalië opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U zei niets te weten over de oorlog in Somalië (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U stelde niet te weten waarover de oorlog ging (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U noemde Al Shabaab als één van de strijdende partijen (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Naast het feit dat ze vechten voor Islam en dat ze willen dat mensen hun groep vervoegen kon u er echter niet meer uitleg over geven (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U had geen idee van wie de vechtende partijen waren voor de tijd van Al Shabaab of waarover de oorlog ging daarvoor (zie gehoorverslag CGVS, p.5).

U stelde zelf totaal niets te weten over het eiland Chula waar u beweerde geboren te zijn omdat u er weg bent gegaan toen u drie jaar oud was (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Op de opmerking van het CGVS dat er misschien niets is dat u zich zelf herinnert maar dat je er toch wel dingen over weet en over gehoord hebt, repliceerde u louter door te zeggen dat u er niets over weet en dat u toen u uw ouders ernaar vroeg ze enkel zeiden dat u 'hier' woont en dat dat zo is (zie gehoorverslag CGVS, p.4).

U was verder ook niet in staat te zeggen waarom uw ouders toen u drie was het eiland en Somalië verlaten hadden (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U stelde enkel dat ze problemen hadden maar kon hier verder geen uitleg over verschaffen (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U zei dat u het uw moeder vroeg en dat ze zei dat als uw vader u het niet vertelde zij dat ook niet zou doen (zie gehoorverslag CGVS, p.4).

U kon niet zeggen waar uw echtgenoot, van wie u tevens beweerde dat hij van Al Ausi < Bajuni origine is, afkomstig was (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U stelde enkel dat hij in Dadaab geboren is en dat hij niet zei van waar hij afkomstig was (zie gehoorverslag CGVS, p.5).

Er rijzen verder toch wel een aantal ernstige bedenkingen bij het feit dat u totaal geen kennis hebt van het Somali, zelfs geen passieve kennis. U stelde geen Somali te spreken maar het wel een beetje te verstaan (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Toen echter tijdens het gehoor op het CGVS voorgesteld werd even verder te gaan in het Somali, zei u helemaal geen Somali te verstaan (zie gehoorverslag CGVS, p.3-4). U vertelde dat uw beide ouders Bajuni waren en dat jullie thuis Bajuni spraken (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Hoewel op de Bajuni eilanden gedurende lange tijd louter een soort Swahili gesproken werd is er echter sinds begin de jaren '90 wel sprake van Somali invloeden, ook taalkundige, op de eilanden (zie info in het administratieve dossier). In het licht van deze informatie is het dan ook uiterst bedenkelijk dat u niet ook Somali zou spreken omdat de eilanden wel tot Somalië behoren en er bovendien ook duidelijke praktische banden zijn met het vaste land van Somalië. Natuurlijk dient rekening gehouden te worden met het feit dat u stelde vanaf uw drie jaar in het IFO vluchtelingenkamp in Dadaab doorgebracht te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U verklaarde hieromtrent dat in de Koranschool Swahili gesproken werd en dat de burens meestal Bajuni waren en u daardoor geen Somali spreekt (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Het feit dat u echter totaal geen Somali spreekt of verstaat bevestigt echter eerder het feit dat uw verklaringen aangaande uw verblijf in het IFO kamp in Dadaab weinig geloofwaardig zijn daar in IFO immers 90% van de kampopulatie Somali is (zie

informatie in het administratieve dossier) dan dat dit uw gebrekkige kennis aan Somali rechtvaardigt. Er mag bovendien redelijkerwijs vanuit gegaan worden dat indien u werkelijk Somalische was die opgroeide in het IFO kamp in Dadaab, u toch op zijn minst in minimale mate enige kennis van het Somali zou hebben. Dit was echter duidelijk niet het geval.

De geloofwaardigheid van uw afkomst uit Somalië wordt bovendien nog verder ondermijnd door het feit dat uw verklaringen aangaande uw verblijf als Somalische vluchteling in het vluchtelingenkamp IFO in Dadaab verder ook totaal niet geloofwaardig zijn. Uw kennis van het kamp en het leven in het kamp was immers ontoereikend. U wist niet welke organisatie verantwoordelijk is voor het kamp (zie gehoorverslag CGVS, p.3). U herkende CARE niet als de organisatie die verantwoordelijk is voor de coördinatie van het kamp (zie gehoorverslag CGVS, p.9 en documentatie in het administratieve dossier). U stelde bovendien verkeerdelijk dat CARE verantwoordelijk is voor water en educatie in het kamp (zie gehoorverslag CGVS, p.9 en documentatie in het administratieve dossier). U noemde enkel drie organisaties die u er zag in het kamp. Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat noch MSF, noch het Red Cross aanwezig zijn in het IFO kamp in Dadaab (zie informatie in het administratieve dossier). U wist niet wat DRC, ADEO, IOM, DRC en NRC waren (zie gehoorverslag CGVS, p.9 en documentatie in het administratieve dossier). U vertelde dat het kamp opgedeeld is in blokken en secties en dat je zo E1, E2, E3, enz. hebt en dat er ook NO is (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U stelde dat E heel groot is en kon niet zeggen tot welke nummer dit zo door gaat (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat er enkel sprake is van E1 en E2 in het kamp (zie informatie in het administratieve dossier). Verder kon u geen enkele andere sectie opnoemen terwijl er nog een groot aantal andere secties zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U slaagde er verder bovendien niet te situeren in welke sectie en welke blok u zelf woonde in het kamp (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U kon slechts tien namen van burens geven (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Aangezien u uw hele leven doorbracht in het kamp en zelf aangaf dat er veel zijn mocht echter toch wel verwacht worden dat u veel meer namen zou kunnen geven. U was niet in staat te zeggen in welke sectie het hospitaal van het kamp zich situeert (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U wist niet wat YEP is (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8 en documentatie in het administratieve dossier). U kende geen enkele jongerengroep uit het kamp terwijl uit de informatie blijkt dat er wel 27 verschillende jongerengroepen zijn in het kamp (zie gehoorverslag CGVS, p.9 en documentatie in het administratieve dossier). U wist niet wie de 'camp chairpersons' waren (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U kende geen blok of sectie leiders (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U stelde niet te weten hoeveel IFOkampen er zijn terwijl uit de informatie naar voor komt dat er twee IFO-kampen zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.7 en documentatie in het administratieve dossier).

Gezien voorgaande vaststellingen aangaande uw ontoereikende kennis van zowel Somalië in het algemeen, als van uw regio van herkomst Chula, als van uw clan-behoren, als van het Somali, als van het vluchtelingenkamp waar u verbleven zou hebben na uw vlucht uit Somalië dient geconcludeerd te worden dat uw verklaringen omtrent uw nationaliteit en uw herkomst totaal niet geloofwaardig zijn.

U legde geen documenten neer die een ander licht zouden kunnen werpen op bovenstaande conclusies.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Chula, één van de Bajuni eilanden en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 4 december 2014 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor en/of op het einde van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen

voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Toen u gewezen werd op het feit dat u uw nationaliteit onvoldoende aantoonde, stelde u dat u toen u jong was naar Dadaab gebracht werd en dat als u naar Somalië vroeg uw ouders er niet over wilden praten en ze ook niet wilden teruggaan en dat wat u wist u onder andere van de burens hoorde (zie gehoorverslag CGVS, p.6).

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 8 juni 2015 in een eerste middel een schending aan van de artikelen 52, 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van artikel 1 (2) van het Protocol op het statuut van de vluchtelingen van 31 januari 1967.

Volgens verzoekster bestaat er "wel degelijk een gegronde vrees voor het leven en welzijn in hoofde van verzoekster", gelet op "de drie aanvallen die verzoekster zowel in het IFO-kamp als in haar vlucht heeft meegemaakt". Subsidiair bestaat er, aldus verzoekster, "zonder twijfel een reëel risico op lijden of ernstige schade".

In een tweede middel voert verzoekster een schending aan van "de beginselen van behoorlijk bestuur: motiveringsplicht en zekerheidsbeginsel".

Verzoekster voert aan dat in "Nergens wordt zwart op wit gesteld dat bepaalde beweringen van verzoekster manifest foutief zijn. Zo stelt het CGVS de herkomst en nationaliteit van verzoekster in twijfel louter en alleen door een beweerde gebrekkige kennis van de Somalische samenleving, en in het bijzonder de "clan-kennis", en verder over het eiland Chula.". Volgens verzoekster kan deze gebrekkige kennis haar "toch bezwaarlijk ten kwade geduid worden aangezien verzoekster reeds op drie-jarige leeftijd Chula verliet, en sindsdien gedurende jaren in een vluchtelingenkamp heeft verbleven, - in feite een micro-kosmos omringd door lotgenoten/vluchtelingen - , en bijgevolg nooit werkelijk tot de Somalische maatschappij is toegetreden". Haar de gebrekkige kennis van het Somali wijt zij aan het feit "dat zij met haar ouders en naasten in de regel "Bajuni" sprak en er verder een soort "Swahili" gesproken werd, doch geen "Somali"". Dat 90% van het immens uitgestrekte IFO-kamp van Somalische afkomst zou zijn doet hier volgens haar "geen enkelen afbreuk aan".

Verzoekster klaagt aan dat de commissaris-generaal de bestreden beslissing neemt "op basis van feiten die niet zeker zijn of vaststaan, enkel op basis van het "ongeloofwaardig zijn", wat volgens haar ingaat "tegen het beginsel van de rechtszekerheid en de motiveringsplicht". Verzoekster is van mening dat "louter gerezen twijfels op zich geen reden mogen zijn om de hoedanigheid van vluchteling te weigeren". Zij wijst dienaangaande op "de verantwoordelijkheid van de onderzoeker om zulke verklaringen te beoordelen in het licht van alle omstandigheden van de asielaanvraag" en om de criteria "in een geest van rechtvaardigheid en begrip" toe te passen.

Volgens verzoekster "moet er een redelijk begrip worden getoond voor de verwarring die kan ontstaan, zowel bij verzoekster en als bij de tolk en de protection officer van het CGVS, wanneer herhaalde keren

dezelfde vragen worden gesteld, al dan niet anders geformuleerd. Er moet tevens terdege rekening worden gehouden met het feit dat noch de Dienst Vreemdelingenzaken noch het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beroep doen op beëdigde tolken.”. Er moet, aldus verzoekster, “ook rekening worden gehouden met de mogelijkheid dat onoplettendheid en onzorgvuldigheid van de dossierbehandelaar en/of de tolk een reden kunnen zijn voor tegenstrijdigheden of incoherenties in de verklaringen die een asielzoeker tijdens zijn gehoor aflegt”. Zij wijst dienaangaande op de “Note on burdens and standard of proof in refugee claims” van UNHCR en op een arrest van de Raad van State (RvS 21 februari 2002, nr. 103.860), waarin zou zijn geoordeeld dat de tegenstrijdigheden en incoherenties die door de bevoegde autoriteit worden aangehaald zo belangrijk moeten zijn dat zij niet op een redelijke manier kunnen worden uitgelegd en dat zij de zekerheid rechtvaardigen dat de asielzoeker de hoedanigheid van vluchteling niet heeft.

Verzoekster vraagt haar de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat “er een actuele en gegronde vrees voor slachtofferschap van extreem geweld bestaat in hoofde van verzoekster”. In ondergeschikte orde vraagt verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus “gezien er een reëel risico bestaat op lijden of ernstige schade”.

Zij vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De Raad hecht geen geloof aan de door verzoekster voorgehouden Somalische afkomst, gezien zij onaannemelijk onwetend was over het clansysteem in Somalië, over Somalië in het algemeen, over het eiland Chula waar zij geboren zou zijn, over de reden waarom haar ouders Somalië destijds verlaten hadden, over haar echtgenoot en over het vluchtelingenkamp IFO in Dadaab alwaar zij haar leven zou hebben doorgebracht.

2.4. Met betrekking tot de clans van de Somalische gemeenschap, verklaarde verzoekster van Bajuni Al Ausi afkomst te zijn (gehoor, p. 4), maar naast de Al Ausi kon zij slechts één andere Bajuni clan

noemen, met name de Al Hasraj (gehoor, p. 4), terwijl in de informatie in het administratief dossier over de verschillende Bajuni clans nergens enige informatie terug te vinden is met betrekking tot het bestaan van deze clan. Ook in het verzoekschrift toont verzoekster een dergelijke clan niet aan. Verder kon zij geen enkele andere Bajuni clan opnoemen (gehoor, p. 4).

Aanvankelijk vernoemde verzoekster de Darood en Hawiye (gehoor, p. 4), maar later gaf zij aan dat dit clans zijn zoals de Bajuni (gehoor, p. 5). Naast deze twee kon zij geen enkele andere clan uit Somalië opnoemen (gehoor, p. 6). Zij kende evenmin enige subclan van de Darood of de Hawiye (gehoor, p. 6). Gezien het belang van clan-behoren in de Somalische gemeenschap en gezien verzoekster beweert dat zij is opgegroeid in het vluchtelingenkamp IFO waar 90% van de populatie Somali is, mag redelijkerwijs van haar verwacht worden dat zij noties heeft van tot welke clans zij zich kan richten.

Verzoekster bleek geheel onwetend over Somalië in het algemeen. Zij stelde ook totaal niets te weten over het eiland Chula waar zij beweerde geboren te zijn (gehoor, p. 4), was onwetend over waarom haar ouders toen zij drie was het eiland en Somalië verlaten hadden (gehoor, p. 4) en kon niet zeggen vanwaar haar echtgenoot afkomstig was (gehoor, p. 5).

Ook al zou verzoekster vanaf haar 3 jaar gewoond hebben in een vluchtelingenkamp dan kan minstens verwacht worden dat ze weet waarom al deze Somaliërs gevlucht zijn. De vaststelling dat verzoekster geen bekende mensen of mensen die een belangrijke rol speelden uit Somalië kan opnoemen (gehoor, p. 6) en zelfs niets wist over de oorlog in Somalië kan slechts aantonen dat ze geen enkele band heeft met deze Somalische vluchtelingen. Dat verzoekster Al Shabaab als één van de partijen die strijden voor de Islam kan noemen, is in haar hoofde niet betekenisvol nu ze hierover geen uitleg kon geven en deze groep ook in Kenia opereert en te meer nu verzoekster geen idee had van wie de vechtende partijen waren voor de tijd van Al Shabaab of waarover de oorlog daarvoor ging (gehoor, p. 5).

Over het vluchtelingenkamp IFO, waar zij vanaf driejarige leeftijd (1997/1998) tot haar vlucht in 2014 gewoond zou hebben, was verzoekster eveneens onaannemelijk onwetend. Zo wist zij niet welke organisatie verantwoordelijk is voor het kamp (gehoor, p. 3), herkende zij CARE niet als de organisatie die verantwoordelijk is voor de coördinatie van het kamp, stelde zij verkeerdelijk dat CARE verantwoordelijk is voor water en educatie in het kamp (gehoor, p. 9 en documentatie in het administratieve dossier), kon zij enkel drie organisaties noemen die zij zag in het kamp, waaronder MSF en het Red Cross, die echter niet aanwezig zijn in het IFO kamp in Dadaab, wist zij niet wat DRC, ADEO, IOM, DRC en NRC waren (gehoor, p. 9), vertelde zij dat het kamp opgedeeld is in blokken en secties, dat er zo E1, E2, E3, etc is en dat er ook NO is (gehoor, p. 6), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er enkel sprake is van E1 en E2 in het kamp, kon zij geen enkele andere sectie opnoemen terwijl er nog een groot aantal andere secties zijn (gehoor, p. 7), slaagde zij er zelfs niet te situeren in welke sectie en welke blok zij woonde in het kamp (gehoor, p. 7), kon zij slechts tien namen van burens geven (gehoor, p. 7), was zij niet in staat te zeggen in welke sectie het hospitaal van het kamp zich situeert (gehoor, p. 9), wist zij niet wat YEP is (gehoor, p. 7-8), kende zij geen enkele jongerengroep uit het kamp terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er wel 27 verschillende jongerengroepen zijn in het kamp (gehoor, p. 9), wist zij niet wie de 'camp chairpersons' waren (gehoor, p. 8), kende zij geen blok- of sectieleiders (gehoor, p. 8) en stelde zij niet te weten hoeveel IFO-kampen er zijn, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er twee IFO-kampen zijn (gehoor, p. 7).

Waar in het verzoekschrift aangevoerd wordt dat deze gebrekkige kennis haar *"toch bezwaarlijk ten kwade geduid (kan) worden aangezien verzoekster reeds op drie-jarige leeftijd Chula verliet, en sindsdien gedurende jaren in een vluchtelingenkamp heeft verbleven, - in feite een micro-kosmos omringd door lotgenoten/vluchtelingen - , en bijgevolg nooit werkelijk tot de Somalische maatschappij is toegetreden"*, wijst de Raad erop dat verzoekster verklaarde in Somalië te zijn geboren en steeds bij haar Somalische moeder en vader te hebben verbleven tot hun overlijden in respectievelijk 2008 en 2011. Bovendien blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat 90% van de kampbevolking in het vluchtelingenkamp IFO - waar verzoekster 16 jaar verbleef - Somalisch is. Er dient te worden benadrukt dat geenszins van verzoekster een gedetailleerde kennis over alle aspecten van Somalië wordt verwacht, maar wel dat haar kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met verzoeksters profiel en dat zij haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving op geloofwaardige wijze kan toelichten. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoeksters kennis over Somalië niet enkel gebrekkig is maar onbestaand.

2.5. De geloofwaardigheid van verzoeksters beweerde Somalische afkomst en haar beweerde 16 jaar durende verblijf in het vluchtelingenkamp IFO worden verder ondermijnd door de vaststelling dat zij het Somali niet kent (gehoor, p. 3-4). De uitleg in het verzoekschrift *"dat zij met haar ouders en naasten in*

de regel "Bajuni" sprak en er verder een soort "Swahili" gesproken werd, doch geen "Somali" is niet dienstig nu verzoekster niet op de Badjuni eilanden woonde maar in het vluchtelingenkamp IFO. Ook thans licht verzoekster niet toe hoe ze 16 jaar te midden de Somali kon wonen zonder minimale (passieve) kennis van het Somali te hebben.

2.6. Volgens het verzoekschrift "moet er een redelijk begrip worden getoond voor de verwarring die kan ontstaan, zowel bij verzoekster en als bij de tolk en de protection officer van het CGVS, wanneer herhaalde keren dezelfde vragen worden gesteld, al dan niet anders geformuleerd. Er moet tevens terdege rekening worden gehouden met het feit dat noch de Dienst Vreemdelingenzaken noch het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beroep doen op beëdigde tolken.". Er moet, aldus verzoekster, "ook rekening worden gehouden met de mogelijkheid dat onoplettendheid en onzorgvuldigheid van de dossierbehandelaar en/of de tolk een reden kunnen zijn voor tegenstrijdigheden of incoherenties in de verklaringen die een asielzoeker tijdens zijn gehoor aflegt". De Raad wijst erop dat -tot bewijs van het tegendeel- het vermoeden bestaat dat wat in het verhoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoekster werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Verzoekster heeft noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch op het Commissariaat-generaal enige melding gemaakt van communicatiemoeilijkheden met de tolk of "onoplettendheid en onzorgvuldigheid" in hoofde van de protection officer. Het volstaat dan ook niet om, na confrontatie met een negatieve beslissing, louter hypothetisch te stellen dat er verwarring kan ontstaan "wanneer herhaalde keren dezelfde vragen worden gesteld, al dan niet anders geformuleerd" of dat er rekening moet worden gehouden "met de mogelijkheid dat onoplettendheid en onzorgvuldigheid van de dossierbehandelaar en/of de tolk". Hoe dan ook laat verzoekster na *in concreto* aan te duiden welke verwarring zou zijn ontstaan of welke onoplettendheden of onzorgvuldigheden de dossierbehandelaar zou hebben begaan. Verzoekster toont aldus geenszins aan dat wat in het verhoorverslag werd opgenomen niet overeenstemt met wat zij verklaard heeft, noch dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een onvolledig en onjuist verhoor.

2.7. Verzoekster onderneemt in het verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen te weerleggen noch brengt zij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.8. Uit voorgaande kan enkel blijken dat verzoekster geen enkele band met de Somalische gemeenschap aantoonde en haar verklaringen er enkel kunnen op wijzen dat ze niet uit Somalië afkomstig is.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.10. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Somalië. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen noch welke haar werkelijke nationaliteit is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster deze informatie achterhoudt omdat ze geen nood heeft aan bescherming omwille van de situatie in het land waar ze werkelijk vandaan komt.

2.11. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Besluit

2.12. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.13. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK